

Selv de rødeste radiser kan man roligt lide på

”Det er Børge som er død!”

Sådan indledes en flot nekrolog over vores nyligt afdøde Børge Sørensen, mangeårig repræsentant for SF i Græsted-Gilleleje og siden i Gribskov Kommune. Nekrologen er skrevet på facebook af Tom Ahlberg, tidligere Skole- og Kulturborgmester i Københavns Kommune, og da jeg spurgte ham om baggrunden for at bruge disse berømte ord fra Tom Kristensens digt i anledning af polarforskeren Knud Rasmussens død, sagde han, at det næsten var sådan, han følte det ved nyheden om Børges død. Børge havde ifølge Tom Ahlberg stamina og var en kæmpe, der roligt, men bestemt insisterede på diplomati. Samtidig var han velorienteret og sørgede hele tiden for at holde snuden i sporet.

Tom Ahlberg havde noget at have disse ord i, for det var ham, der i sin tid som nytiltrådt Skole- og Kulturborgmester måtte træffe den for ham på én gang betænkelige og vidunderlige beslutning at ansætte en partifælle som stadsbibliotekar i Københavns Kommune. Men alle – også alle fra alle dele i det politiske spektrum – ville have Børge i den stilling, og det blev således for Børge til 23 år som stadsbibliotekar, hvor forskellige afgørende omstruktureringer i det københavnske biblioteksvæsen blev gennemført.

Og ja, Børge var på mange måder en stor mand. Stor i omsorg, stor i gennemslagskraft og overvældende med sin knusende ro, der tillige dækkede over betragtelige diplomatiske evner.

Børge var i kommunen bl.a. formand for det tekniske område, hvorfor han vidste alt om kommunen og alle tidligere forhold. Han brugte sit diplomatiske snilde til at få sine ting gennemført, og en del af hemmeligheden bag hans facon var, at han vidste, at respekten for andre simpelthen gav både ham og alle os andre bedre resultater. Jeg har således aldrig hørt ham tale grimt om en eneste person, hvilket han også anerkendes for i brede kredse. Men naturgenopretningen af Søborg Sø var nok ikke blevet til noget uden Børges initiativ allerede i 2011, og en anden mere uset perle, hvor Børge havde haft en finger med i spillet, var Keldsø-fredningen.

Til gengæld var det ikke en sejr for Børge, da der skulle stemmes om vindmøller i Gribskov Kommune, for Børge tabte. Jeg fremhæver det dog, fordi jeg selv altid har betragtet det som modigt og flot, ja ligefrem respektfuldt, at han bragte det til afstemning, og jeg lover at sende initiativet en venlig tanke, hvis vi af simple forsyningssikkerhedsmæssige årsager får lignende sager i Gribskov kommune. SFs politik er stadig at være klimavenlig gennem borgernære løsninger.

I det hele taget var klimaet og miljøet noget, der lå Børge på sinde.

Også efter at Børge havde trukket sig tilbage, var han en trofast støtte for SF Gribskov, hvor en ny generation af SF'ere lige skulle finde deres ben at stå på. Efter at SF havde været ude af byrådet i to perioder og kom ind igen i 2021, kunne jeg stadig ringe til ham og fortælle ham om nye fremskridt på hans gamle initiativer og drøfte andre nye. Ligeledes var han stadig at finde på stemmesedlen ved kommunalvalgene.

Børge var desuden en åndrig og belæst samtalepartner at have i foreningen. Han var jo bibliotekschef og kulturchef og som arbejdsskade nysgerrig læser af alt muligt forskelligt, og intet problem var større, end at Børge lige kunne flette en pointe ind om den seneste bog, han havde læst. Han var således humoristisk og socialt anlagt, men havde også en grænse.

Så var det også opløftende at høre fra børnene, at familiefaderen Børge kunne tabe i et brætspil eller to, men aldrig uden at insistere på at have vundet. Skønt at høre om hans krøllede hjerne og de morsomme indforståetheder på hjemmefronten.

Til Børges begravelse i kirken havde familien bl.a. valgt, at vi skulle synge "Livet er en morgengave". Og der blev også talt om, at Børge i haven elskede "at hyppe sine kartofler", men vi var nok nogle, der tænkte dette i en mere overført betydning. For Børge hyppede også kartofler i en meget stor have, nemlig vores allesammens store fælles have. Ja, i den forstand passede Børge mere end sin egen have.

Og så lagde jeg mærke til en linje i sangen, der lyder: "Selv de rødeste radiser kan man roligt lide på." Det tror jeg byrådet i Græsted-Gilleleje hurtigt mærkede, da Børge blev valgt. Selv dem, der syntes SF var meget røde, fandt hurtigt ud af, at man kunne stole på SF med Børge som repræsentant. Der var Børge inkarnationen af selve SF's DNA.

Den sidste gang jeg ringede til Børge, tog han ikke telefonen. Jeg skulle bare en passant have nogle oplysninger og regnede – som altid – med, at Børge lige kunne stå mig bi. Jeg måtte så erfare, at han var død. Når de store træer vælter ude i skoven, sker det således pludseligt, men diskret.

Kære Børge, det er nogle store sko, vi i SF Gribskov skal udfylde efter dig, men med mindet om dig og alle dine vil jeg anstrenge mig for at gøre det.

På vegne af SF Gribskov

Jens